

A győzőknek

*Az angol királynőn nincs mit utálni,
a többiek helyett uralkodik, helyettünk,
ahogy a háromcsillagos éttermekben
értünk is eszik a burzsoázia,
és ahogy – ne legyenek illúzióink,
vagy ne ez legyen az – nekünk
(nem az tehát a lényeg, hogy tőlünk is)
koldul a hajléktalan. Ez utóbbinak
ezért legyünk hálásak. És akkor már
az előbbieknél is lehetünk,
főleg, hogy kevesebbe is kerül.*

*A győztes helyettünk arat győzelmet,
ha felettünk is. Ráadásul szinte sosem
önmaga legyőzése nélkül:
van, aki betegesen gyanakvó lesz, depressziós,
más az apjává fésüli, majd hizlalja magát,
megint más gazdaggá teszi,
vagy megtagadja (mármint az apját),
esetleg egy olyan szobában hal meg, cipőben,
ahova zajos agóniája közben senki sem mer belépni.*

*Nem sikerülhet minden. Túl sok minden van.
Ha valami, hát ez igazán vigasztaló.*

*Ráadásul mi többiek is győztesek vagyunk,
amikor átcsúszik a torkunkon valami,
ami nem kés vagy szike, hanem mondjuk borostyán-,
arany-, szalma-, tégl- vagy bíborszínű bor,
ha a véletlennek köszönhető,
de ettől még egyáltalán nem valószínűtlen
baráti meghívások folytán a ritka
rákfarkak felett épp úgy adódik.
És még bele sem őszülünk, mint a legjobb italok,
Olaszország legszebb gyümölcsei
elfogyasztása után Dangler,
aki nem győztes vesztes, csak sima.*

*Mert mi győztesek vagyunk, a matracainkon is,
ahol a takarónkat a fejünkre húzva, magzatpózban
álmodunk Dantèst vagy Sándor grófot,
akik helyettünk győzik le a győzteseket,
bár a pizskos munkát azért az örület
vagy a szenuszíták aknája végzi el.*

*Az utolsó szó úgysis a mellékszereplőké –
de hát azok megint csak mi vagyunk:
„Tulajdonképpen megérdemljük mi ezt a boldogságot?...”
„Nem!... De mit tegyünk?... Bele kell nyugodnunk!”*

Holdkőoltár

Dulux Easycare, foltálló beltéri falfestékek

*Az érintetlen tengerszem partján
skarlát íbisz,
felette a nap bíbor palástja,
majd a bársony szürkület.
Holdviola.
Kasmír kendő óvó leplével válladon
gyémántport,
gyöngyöző pezsgőt iszol.*

*Én mézes csuprom,
nyakadban türkiz talizmán és korall amulett,
csuklódon nemes platina és igazgyöngy.
Kezedben alabástrom szelence,
benne sivatagi rózsza:
időtlen szépia az örök tavaszban.*

*Az éjféli mélység ametiszt varázsa fölött
indián álomfogó.*

*Ó, az én hajnali menedékem
az opál márvány, a csiszolt mészkö.
A cseppkőoszlop.
A sziklaerőd.*

*Fejemen nemez süveg,
ám mellemen ezüst vért,*

*karomon római pajzs.
Edzett acélon aranyfüst.*

*Mert a mennyei erő kemény dió.
A csodálatos amaránt
csipkés jégvirág csupán,
mestervásznakam lenszövet,
papirusztekercesem tölgyfaháncs.*

*A tavaszi napfürdő rózsakvarcát
és az áldott mirrhát
jégfolyó sodorja.*

Portrék

Jack London emlékének

*Nem tudom, a költő elképzele-e az olvasóit.
Gondolom, akkor már régen rossz.*

*Mondjuk negyven körüli, elvált, értelmiségi nő,
két nagy kamasz gyerekkel,
használt Fiat Pandával,
hátról elfér a cselló is.
(Hogy tud ilyen poros lenni belül egy autó,
amit használnak?)*

*Magányos nő, ugyanolyan korú,
aki az egyik térdét maga alá húzva ül a széken,
amikor éjjelenként az ezoterikus webshopján dolgozik,
és ettől megfájdul a lába,
de még sokkal rosszabb lesz, amikor egy orvos
méregdrága injekciókkal majdnem teljesen tönkreteszi.*

*Janus Pannonius például
egy újabb ikonográfiai feltételezés szerint
úgy nézett ki, mint egy kidobóember.
És Krúdy Gyula is elég behemót volt.*

*A költőt, akiről tulajdonképpen sose képzelegtél,
azt mondd, nem ilyennek képzelted.
Ha mégis megpróbáltad volna,*

*akkor fogadjunk, hogy a fejedben lévő fantomképrajzolóval
több haját tetettél volna az ő fejére.*

Hogy, mondjuk úgy, azért mindenhol legyen haja.

Talán több huncutságot a szemébe.

Valahogy több férfiasságot.

Egyáltalán, vonzónak képzelted volna.

*De hát a vonzó költő giccs,
mint az éneklő kutya.*

*Mert a költők nem vonzóak,
őszintén szólva inkább elég kretének, a maguk módján –
ahogy különben az olvasók is.*

*Igaz, mivel eleve többen vannak,
az olvasók között biztos több a vonzó,
vagyis egy költőnek leginkább
olvasóként van esélye vonzóságra.*

*Persze aztán lehet, hogy minden összejön:
az olvasó, ám kopasz költő is az olvasójával,
és akkor a hajhiány,
sőt, az újabban megfigyelhető szakállból is fakadó
leninarcúsági probléma sem jelent gondot,
sőt, a stylist még rá is játszhat egy kelleténél
másfél számmal kisebb, orosz anarchista szemüveggel:
kész is a B-kategóriás New York-i film,
már csak őszi lombozat és egy kutya kell hozzá.*

(A kutya azonban nem énekelhet.)